

ע"פ 221/18 - אסילקו לעבודות בניה וחקלאות בע"מ נגד מדינת
ישראל, עלי סמיראת

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 221/18

לפני:
כבוד הנשיאה א' חיון
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המעערעת: אסילקו לעבודות בניה וחקלאות בע"מ

נ ג ד

המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. עלי סmirat

ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזק בירושלים
מיום 12.7.2018 בת"פ 24440-03-17 אשר ניתן על
ידי כבוד השופט רפאל יעקובי

תאריך הישיבה: כ"ח באיר התשע"ח (13.5.2018)

בשם המערעת: מר ברוך מאירסון

בשם המשיב 1: עו"ד חן אבידוב
בשם המשיב 2: עו"ד חנה מהר

עמוד 1

הנשיאה א' חיות:

ערעור על החלטת בית המשפט המחויז בירושלים שלא לאפשרamura להצטרף כמשיבה להליך פלילי נגד המشب 2.

רקע

1. נגד המערעתה (להלן: החברה) והמشب 2 – בעל המניות היחיד בחברה והמנהל שלה (להלן: המشب) – התנהל הליך פלילי בגין עבירות מס בבית משפט השלום בירושלים (ת"פ 11-12-51033). ביום 29.11.2016 זיכה בית משפט השלום את החברה לאחר שהמדינה חזרה בה מהאישומים נגדה. כחודש לאחר מכן הרשע בית משפט השלום את המشب בעבירה של הכנת פנקסי חשבונות כוזבים וגורר עליי, בין היתר, עשרה חדש מאסר בפועל. בהכרעת הדין דחה בית משפט השלום את טענת המشب כי זכיה של החברה צוריק לגורר גם את זיכוי, בציינו כי:

כתב האישום ייחס את העבירות לנאים [הmeshib] ולחברה ייחודי, כאשר אחוריותו של הנאשם נבעה מהתפקיד הנהלה של החברה ומבצע ישיר של העבירות [...] באופן שאינו שגרתי, החברה בתיק זה יוצאה בנפרד מהנאשם, על ידי מר ברוך מאירסון, אשר אינו עורך דין, אך טוען כי הוא מזכיר החברה (והוציאו אישורים בעניין זה). יוצאה הנפרד של החברה סרבול את ההליכים והאריכם במידה רבה [...] מעבר לכך, נציג החברה העלה בקשות וטענות רבות, אשר המעט שניתן לומר עליהם, שלא נועדו לעיל את ההליכים או למקדם.

[...]

ב"ג המאשימה הודיע, כי לאור העובדה שמדוברו הנאשם עליה שהחברה אינה פעילה מזמן רב, ולאחר הסרבול שנגרם בשל אופן יוצאה, המאשימה חוזרת מאיישום ביחס לחברת, ועל כן זוכתה החברה.

מכאן ברור, כי זכיה של החברה איינו נובע מכך שהיא מאשימה סבירה כי המעשים המוחשיים לה לא בוצעו, אלא מכך שבירור אשמה של החברה היה מביא לסרבול נוסף של הליך ובזבוז זמן שיפוטי יקר, מעבר לזה שכבר בוצע. הדבר היחיד שניתן לומר על חזרת המאשימה מאיישום בגין לחברה הוא, שחייב שהדבר לא נעשה קודם לכן.

מכל מקום, כתב האישום מיחס לנאים ביצוע ישיר של העבירות, ואחריותו למעשים הוכחה באופן ישיר, ולא דרך החזקה שבסעיף 224א לפקודת מס הכנסה. לפיכך ניתן ליחס לנאים אחריות למעשים, גם מבלתי ייחסם לחברת.

2. המشب הגיש ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחויז בירושלים (להלן: ערעור המشب), וביום 12.7.2017 הגישה החברה בקשה להצטרף כמשיבה לערעור המشب. בקשה זו נדחתה עוד באותו היום (השופט ר' יעקובי) ונקבע כי:

"בהתנתק שמדובר בהליך פלילי ומכלול נתוני ההליך, מה שמצוין בבקשתה אינו מצדיק את המבוקש".

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

בקשה לעיון חוזר בהחלטה נדחתה ביום 12.12.2017. החברה ערערה על ההחלטה לדוחות את בקשה להציגו כמשיב ובד בבד הגישה בקשה לעיקוב הדיון בערעור המשיב אשר נדחתה ביום 12.1.2018. ביום 23.1.2018 דחה בית המשפט המחויז (השופטים ר' יעקובי, א' דורות ו-ח' מרום-לומפ) את ערעור המשיב על הכרעת הדיון, אך קיבל את הערעור על גזר הדיון והפחית את עונש המאסר בפועל לחמשה חודשים (להלן: ערעור המשיב).

בקשת רשות ערעור שהגיש המשיב נדחתה אף היא, תוך שהודגש כי "בנסיבות המקירה הקונקרטי, כאשר אחראותו של המבקש [המשיב] הוכחה באופן ישיר, אין מניעה להרשיע את המבקש במעשים מהם זוכתה החברה" (רע"פ 1645/18 סמירת נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (27.2.2018)).

טענות הצדדים

3. בערעור דן טענת החברה כי על פי תקנה 424 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 היה על בית המשפט המחויז לכלול אותה כמשיבה בערעור המשיב. עוד נטען כי החברה הגישה בקשה לפיו סעיף 80 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וגם מטעם זה יש להוסיף אותה כמשיבה בערעור המשיב. בדיון שהתקיים ביום 13.5.2018 הוסיפה החברה וטענה כי זכיה היה צריך לגור גם את זיכוי של המשיב, ועל כן היא עותרת לבטל את פסק הדיון בערעור המשיב, להחזיר את הדיון בערעור המשיב לבית המשפט המחויז ולצraphה כמשיבה בהליך שם.

המשיב מצטרף לטענות החברה ומגדיש כי אף שהעליה טענות אלו הן בערעור שהגיש לבית המשפט המחויז והן בבקשת רשות הערעור שהגיש לבית משפט זה, ראוי כי הטענות יועלו מפי החברה עצמה.

4. המדינה טענת מנגד כי לחברת אין מעמד בהליך הפלילי נגד המשיב שכן האינטראס היחיד שלה בהליך הוא לשיער בהגנה על המשיב, דבר שבאפשרותה לעשות גם מבלי להיות צד להליך.

למען שלמות התמונה ניתן לציין כי בבקשת החברה ניתנה לה שהות להגיש אסמכתא לטיעונה. בהודעה מיום 15.5.2018 הפנתה החברה לפסקי הדין ב文书號 8133/11 חנוכה נ' מדינת ישראל (9.11.2011) וברע"א 4265/17 ג'וון נ' מדינת ישראל (13.11.2017) והוסיפה אסמכתאות מהמשפט המנהלי והאזרחי. עוד הוסיפה החברה וטענה כי יש לצraphהצד לערעור המשיב, גם ממשום שנפגעה זכות הופלידיאנית שלה.

5. דין הערעור להידחות.

הצדדים להליך הפלילי בעניינו של המשיב הם המדינה כמאשימה מזה והמשיב כנאשם מזה (סעיף 11 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982). החברה ביקשה לבסס את טענותיה לעניין הנסיבות לערעור המשיב על אסמכתאות מן הדיון האזרחי. אסמכתאות אלה הן בבחינת עירוב מן בשאיינו מינו. אין מקום לערב בין סדרי הדיון מן התחום האזרחי הנוגעות לצירוף בעלי דין, עם סדרי הדיון במשפט הפלילי ואילו פסקי הדיון שאליהם מפנה החברה בהודעה מיום 15.6.2018 נוגעים לצירוף נפגעי עבירה הצד לערעור על גובה הפיצוי שנפסק להם ואף הם

איןם ממין העניין. טענתה של החברה כי נפוגעה בזכות הופלדיאנית שלא תור הישענות על פסק הדין בבש"פ 658/88 חסן נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(1) 670 (1991) אין בה ממש, שכן אין בידה להציג עלי זכות כלשהי שלא שנפוגעה בהינתן העבודה שהיא זוכתה מן האישומים שהוגשו נגדה. מטענות החברה עולה כי רצוניה היחיד הוא לסייע למושב להתגונן מפני האישומים נגדו. לצורך כך, אין כל הכרח לצרפה להלirk. משנשאללה החברה מדוע לא הצטרפה למצוות ההגנה של המושב ציינה כי בחירה שלא לעשות כן והמצור שלה נימק זאת בכך ש"עו"ד מאהר [ב"כ המושב] אוהב להיות לבד" (פרוטוקול מיום 13.5.2018, עמ' 4, שורה 14). לבסוף, לא לモטור לציין כי טענת ההגנה שביקשה החברה להעלות בשם המושב הועלתה על ידו ונדחתה הן על ידי בית משפט השלום, הן על ידי בית המשפט המחוזי והן על ידי בית המשפט העליון, כמפורט לעיל).

הערעoor נדחה.

הnbsp;אnbsp;

השופט ע' פוגלמן:

אני מסכימים.

שופט

השופט ד' ברק-ארז:

אני מסכימה.

שופטת

הוחלט כאמור בפסק דין של הנשייה א' חוות.

ניתן היום, י"ז בסיוון התשע"ח (31.5.2018).

שופטת

שופט

הnbsp;אnbsp;